

Yürerken gizli güzelliği ortaya çıkan şeytan akrebalığının yüzgeç ve kuyruğundaki siyah ve altın sarısı renkler, düşmanlarını zehirli olduğuna dair uyarır.

Maskeli baloya katılan bir kaya üçlüsü gibi duran taşbalıkları, akrebalıklarının en korkulanıdır. Yüzdüğü çok nadir görülün *Synanceia verrucosa*, su da dikkatsizce yürüyen uzun bacaklı kuşların üzerine basabileceği şekilde, sıç sular da uzanıp bekler. Dikenleri çok güçlü bir zehirle doludur. İğnesi o kadar ızdırıp vericidir ki, soktukları zaman insanlar ölmek için dua ederler ve bazıları dileklerine kavuşurlar.

Kurbanın ayağının veya elinin sırttaki dikenlere yaptığı basınç, iğnenin etrafındaki zehirli bezler bulunduran kılıfı aşağıya iter. Bu bezler zehri, iğne kadar sivri olan dikenin üzerindeki iki oluk boyunca sıkıştırırlar. Yani, kurbanın tetiği kendisinin çektiği söylenebilir. Ölü bir taşbalığı tarafından sokulan biri, sakat bile kalabilir. Avustralya'da geliştirilmiş olan bir panzehir, dünyadaki dört *Synanceia* türünün ancak ikisine karşı etkilidir.

Taşbalığının derisi de zehirlidir. Dış görünüşü siğile benzeyen tüberküllerin içindeki bezler çeşitli toksinler bulundururlar. Balığın derisi küçük kurtlar, kabuklular ve yosunlar için ev sahipliği de yapar. Taşbalığı periyodik olarak bu kabuğu döker, pembe ve kırmızı rengi ortaya çıkar. Dış görünüş ve zehir, taşbalığına yalnızca tek düşman bırakmıştır: Denizyılanı.

Diğer akrebalıkları, akrabaları arasında bile

İçindeki oluklardan çok kuvvetli bir zehir çıkaran taşbalığı dikenini.

tehlikededirler. Bunu, fotoğraf çekmek için bir taşbalığına doğru eğildiğimde öğrendim. Paletim son hatasını yapan küçük bir akrebalığını hareketlendirdi ve o da gidip bir taşbalığının üzerinde durdu. Taşbalığı bir şimşek hızıyla ağzını açtı ve kuzenini yuttu. Sonra durdu ve esneyerek çenesini iyice açtı. Ben de bu tehlikeli balığın karşılaşacağım en son deniz canavarı olmasını diledim.

National Geographic'den çev.: Can TİTİTÜNCÜ

FİLLER NASIL KONUŞURLAR?

Filler geniş alanlara dağıldıkları ve birbirlerini göremedikleri zaman bile birbirleriyle haberleşirler. Bunu nasıl yaparlar?

Cornell Üniversitesi araştırmacıları bir filin başının ön kısmından çıkan düşük frekanslı bağırma sesleri kaydetmiştir. Başın ön kısmında geniş açılan deliğin üzerindeki deri davul gibi titretilmektedir. Bu araştırmacılar, sesin gerçekte ses klišelerinde başlamasından şüphelenmektedirler. Kaynağı ne olursa olsun, ses, normal olarak insanın duyamayacağı kadar alçaktır.

Düşük frekanslı sesler 12 milden fazla yol alabilirler. Eğer gerçekte ne olduğu şimdiye kadar kesin olarak belirlenememiş olan bu ses, filinlerin konuşmalarının bir yolu ise, bu iri hayvanların karmaşık sosyal davranışlarını açıklamaya yardımcı olacaktır. Afrika'nın vahşi ortamında filinleri gözlemek, araştırmacılara bazı ipuçları verecektir.

Çev.: N.Şüle ÇEVİK

**GÖZÜNÜ KAPAYAN,
YALNIZ KENDİNE
GÜNDÜZÜ GECE YAPAR.**